

خبری از تله تئاتر در برنامه‌های تلویزیونی نیست، تأثیرگذاری یک تله تئاتر اگر خوب کار شود نسبت به یک برنامه دوچندان است و هزینه کمتری نیاز دارد. اگر صدا و سیما با بچه‌هایی که کار تئاتر آماده دارند هماهنگ باشد و از آنان دعوت به همکاری کند، بی شک به اندازه بالایی در حوزه تئاتر کار و پخش می شود

کار بزرگ نورالدین خانزاده

سریال نون خ داستانی اجتماعی و آمیخته با طنز دارد. نورالدین خانزاده (سعید آقاخانی) صاحب یک کارگاه فرآوری تخمه آفتابگردان است. کشاورزان هم محلی نورالدین، محصول تخمه آفتابگردان خود را به نورالدین فروخته‌اند. نورالدین این محصول را به شخصی ساکن تهران به نام میرزایی فروخته است تا او این محصولات را در کشور ترکیه به فروش برساند. در همین حین، خبر می‌رسد که میرزایی از دنیا رفته است و کشاورزان که از این خبر مطلع می‌شوند هر یک به نحوی سعی می‌کنند تا پول محصولاتی را که به نورالدین خانزاده فروخته‌اند، از او بگیرند.

نون خ این گونه شروع می‌شود اما در ادامه ماجراهای دیگری نیز به آن اضافه می‌گردد و البته در فصل دوم با قصه‌ای متفاوت روی آنتن رفت که باز هم پای خانزاده وسط بود اما چیزی که رقم خورد آشنایی بیشتر مردم سایر نقاط کشور با اهالی کرمانشاه و استان کرمانشاه بود. استانی که به فرموده رهبر معظم انقلاب به عنوان سینه سبتر و چهره زیبای ایران اسلامی شناخته می‌شود. شاید دلیل این نام‌گذاری تاریخچه این استان باشد.

این سینه سبتر در دوران انقلاب اسلامی در برابر دشمن شجاعانه ایستاد و در زلزله آبان ۹۶ در برابر خشم طبیعت چون کوه ایستادگی کرد و ویرانه‌ها را از نو ساخت. مسأله‌ای که شاید کمتر در سریال نون خ به نمایش درآمده اما در عوض خونگرمی‌های مردم این استان و زیبایی‌هایش به خوبی تصویر شده‌اند. کمتر استانی دارای چنین زیبایی‌ها و پتانسیل‌هایی است. در این میان هیچ ابزاری مانند هنر قادر نیست این چهره زیبا را به همگان معرفی کند. اتفاقی که دقیقاً در سریال نون خ رقم خورده است.

این سریال در منطقه کندوله و روستای پریان تولید شده و مردم این مناطق استقبالی شایسته از عوامل ساخت این سریال داشته‌اند. نکته جالب توجه نون خ همین واکنش مثبت مردم کرمانشاه به یک اثر طنز و شوخی‌هایی است که با اهالی این منطقه شده است. البته با وجود این شوخی‌ها هیچ گونه بی‌احترامی به هموطن‌های ماصورت نگرفته و همین نشان می‌دهد که این سریال با ظرافت و هنرمندانه ساخته شده است.

همه این نکات باعث شده نمایندگان این استان درخواست کنند تا ادامه این اثر در فصل سوم نیز ساخته شود. البته اثرگذاری نون خ فقط به همین جا ختم نمی‌شود و حتی مسؤولان سایر استان‌ها نیز علاقه‌مند هستند تا چنین آثاری در مورد محل خدمت‌شان ساخته شود. این حد از اثرگذاری پتانسیلی است که فقط در اختیار رسانه ملی است و در مصداق نون خ به شکل ویژه‌ای از آن بهره برده شده است.

از تعطیلی تئاتر گفتید، الان وضع تئاتر چطور است؟

بچه‌های تئاتر عاشق شناخته شدن یا تشنه دیده شدن نیستند و فقط به کار و هنر عشق می‌ورزند و این دو سالی که تئاتر خوابیده بسیاری از همکاران من تغییر شغل داده‌اند و کارهای غیرمرتبط با تئاتر انجام می‌دهند. عملاً کار ۹۹ درصد بچه‌های ما خوابیده است. ماهانه در حال پرداخت بیمه هستیم و باید پرسید چطور این هزینه پرداخت می‌شود ولی در صورت نیاز حقوق بیکاری به ما تعلق نمی‌گیرد در حالی که این حقوق به کارگر ساختمانی تعلق می‌گیرد.

با چند نفر از نمایندگان مجلس و مسؤولان این مورد را مطرح کردیم که در پاسخ گفته شد علت عدم پرداخت این حق، مشخص نبودن وضعیت کار شماسست که حتی در مقایسه با وضعیت کارگران فصلی هم جوابی غیرمنطقی بود.

فضای حرفه‌ای تئاتر هم تغییر کرده درست است؟

بله. یک زمان در جشنواره فجر نزدیک به ۱۷ گروه تئاتر از سراسر کشور حضور داشتند که ۱۲ روز به طول می‌انجامید. یک کلاس تمام عیار بود. بازخوردهای بالایی داشت و در فضایی کاملاً آکادمیک و تخصصی کارها نقد و بررسی می‌شد و همین موضوع کمک زیادی به ارتقای سطح کیفی تئاتر می‌کرد اما الان با آن زمان فاصله داریم. در سال‌های اخیر نزدیک به ۵۰ گروه در جشنواره فجر حاضر می‌شوند و گروه‌های شهرستانی فقط از روز قبل به محل جشنواره می‌آیند و پس از اجرا به شهرستان خود برمی‌گردند.

از ارکان مجموعه چهارم سریال نون خ چه خبر؟

به گوشت رسید تعدادی از نمایندگان مجلس برای ریاست سازمان نامه نوشتند و خواهان تداوم سریال شدند. حفظ حریم و حرمت، فضای خنده و کمدی، توجه به محیط زیست، کمک به همونوع در فضای سریال حکمفرما بود. نماینده رئیس صدا و سیما در صحنه حاضر شدند و گفتند این کار ظرفیت تداوم بیشتر را دارد. همه شرایط برای فصل ۴ فراهم است و اگر حمایت مالی و منسجم صدا و سیما تداوم یابد، این کار ادامه می‌یابد. به هر حال از نتیجه نهایی بی اطلاع هستیم.

چرا سال‌ها خبری از تله تئاتر در تلویزیون نبود؟

از ظرفیت‌های بزرگ این فرصت بگویید.

علت را نمی‌دانم ولی سالیان سال بود که خبری از تله تئاتر در برنامه‌های تلویزیونی نبود. گمان می‌کنم سرمایه‌ای که برای یک تله تئاتر گذاشته می‌شود یک صدم کار تلویزیونی نیست اما تأثیرگذاری آن دوچندان است اگر خوب کار شود. اگر صدا و سیما به خصوص در شرایط کرونا، با بچه‌هایی که کار تئاتر آماده دارند هماهنگ باشد و از آنان دعوت به همکاری کند، بی شک به اندازه بالایی در حوزه تئاتر کار و پخش می‌شود.

از سوی دیگر می‌توان استودیویی در پردیس‌های تئاتر پیش‌بینی کرد و اگر تلویزیون به بچه‌ها فرصت داده و دوربین را در اختیار آنان قرار دهد بی شک مخاطبان بسیاری جذب می‌شود.

این کار دو بازخورد خوب خواهد داشت یکی این که مخاطبان تلویزیون بیشتر می‌شوند و با محدود کردن موضوع، دست و بال تئاتری‌ها بسته نمی‌شود چرا که مردم تشنه شادی و خندیدن هستند و می‌شود تئاترهای کمدی و نمایشنامه طنز را به عنوان مثال از شبکه چهار پخش کرد.

سپهرس سپهری با نقش ادريس در صحنه‌ای از سریال نون خ

این حضور بازخوردی هم داشت؟

حضور من در فصل سوم سریال نون خ پررنگ‌تر شد. در این سال‌ها در سریال «دادسر» و چند فیلم کوتاه برای جشنواره خارجی شرکت کردم و هم‌اکنون در پروژه سنگینی که مجموعه‌ای تاریخی است در حال ایفای نقش هستم و شخصیتی که به عهده گرفته‌ام را دوست دارم. این را هم بگویم قابلیتی که در بازیگران شهرستانی وجود دارد از بازیگران توانمند مرکز کمتر نیست. مشخص است مردم از دیدن چهره‌های تکراری و همیشگی بازیگران خسته می‌شوند و تهیه‌کنندگان به این آگاهی رسیده‌اند و درصدد هستند دنبال بازیگران جدیدی باشند. بر این تصور در پنج تا شش سال آینده اتفاق خوبی در سطح شهرستان‌ها رخ دهد.

از اقبال تهیه‌کنندگان به هنرمندان شهرستانی گفتید، دلیلی برای این موضوع دارید؟

بله. مردم ایران نشان داده‌اند ارتباط بسیار خوبی با فرهنگ مناطق مختلف ایران دارند که مجموعه تلویزیونی پایتخت، نون خ و... نمونه‌ای از آن است. باید اذعان کرد بودجه‌ای به مراکز استان‌ها برای ساخت یک فیلم فاخر اعطا نمی‌شود تا فیلم قابلیت پخش در شبکه‌های متعدد را داشته باشد. اگر صدا و سیما برنامه‌ریزی دقیقی در تقسیم بودجه در مراکز استان‌ها داشته باشد، بازیگران می‌توانند به خوبی در فیلم‌ها کار کنند و در سطح ملی دیده شوند. تصور می‌کنم در چند سال آینده اتفاقات خوبی برای بازیگرانی همانند من که فرصت دیده شدن نداشته‌اند، رقم خورد و لوکیشن‌ها به سمت شهرستان‌ها می‌رود، فرهنگ و آیین مناطق کشور شناسایی می‌شود و فیلم‌ها از حالت آپارتمانی تهران و افراد مرفه که قربانی با اکثریت مردم ندارند، دور می‌شود.

خ و نقش ادريس

مصطفی تنابنده
نزد ایشان رفتم
قبال وی و آقای
ب بازی در سری
کارگردان، هرفرد
در مجموعه‌های
ی گرفت و اجازه

می‌کردیم ولی

س بود. من و
م در فیلم به
را صدامی زد
می می‌شدیم،
علی صادقی
یروس چون

و خدا حافظی
د به گونه‌ای
و دلبستگی